

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 101

číslo: 34

22. srpna 2021

Cena: 10 Kč

Je dobré, že v tom nejsme sami

Na svátek sv. Jana Křtitele 24. 6. se prohnalo jižní Moravou tornádo. Nechalo za sebou spoušť, zasáhlo obce Hrušky, Moravská Nová Ves, Mikulčice, Lužice a část města Hodonín. Šest lidí přišlo o život, materiální škody jsou obrovské a stejně tak traumata u mnoha lidí, kteří zápasili o holé životy.

Ihned se zvedla vlna solidarity a pomoc postiženým přicházela ze všech stran.

Musím velmi poděkovat Husitské diakonii (HD) a její ředitelce sestře Kateřině Klasnové za rychlou a účinnou pomoc. Hned na druhý den vyhlásila diakonie veřejnou sbírku s transparentním účtem, kterou jsme tím pádem mohli všestranně propagovat. Díky bratru Michalovi Horákovi z Brna se sbírka dostala i do některých tištěných médií a do ČT 24.

Sbírka byla vskutku úspěšná. Chci ze srdce poděkovat všem, kteří přispěli: byli to jednotlivé diecéze, náboženské obce, samotní věřící a mnoho lidí mimo církev. Některé dary byly skutečně štědré a šly do desítek tisíc korun. Vybralo se přes tři a půl milionu a díky nim jsme mohli obdarovat přes třicet rodin. Šťastné tváře dětí a jejich rodičů, kteří přišli o všechno, jiskřičky naděje, které se opět v jejich očích objevují, jsou největším poděkováním vám všem.

Přesné sumy a jména obdarovaných rodin si můžete prohlédnout na internetu: transparentní účet HD. Některé příběhy postižených rodin si můžete přečíst na FB profilu HD.

Díky také za dobrovolnickou pomoc. Bratr vikář Jarek Křivánek z Olomouce přišel i se skupinou přátel a několik dní nezištně pomáhal s odklizením sutin a dřevin. Dodnes na Jarka místní vzpomínají jako na „faráře s motorovkou“, který s pilou pracoval tak zručně, že mnozí chlapi mu nestačili.

Někteří duchovní přijeli peníze, které vybrali, odevzdat osobně. Jako například sestra Iva Pospíšilová z Uherského Brodu nebo bratr Martin Kopecký z Blanska, který přijel na motorce. Tak měli možnost s lidmi i pohovořit a povzbudit je.

Chci poděkovat vám všem nejen za finanční pomoc, ale také za vaše modlitby, které postiženým poskytovaly velkou psychickou a morální podporu. Mnozí postižení mi říkají: „Jak je dobré, že v tom nejsme sami.“ Díky Bohu, že jste nás v tom nenechali.

Bůh vám žehnej.

Juraj Dovala
farář v Hodoníně

Sbírka pořád pokračuje

Transparentní účet Husitské diakonie:
2501867242/2010, variabilní symbol 200
IBAN: CZ33 2010 0000 0025 0186 7242
(pro platby z ciziny)

Moravské rodiny děkují za podporu

Díky vám jsme už poslali peníze 22 rodinám z tornádem postižené jižní Moravy. S dalšími jsme v kontaktu... Každý příběh z vesnic, kterými se prohnala ničivá bouře, chytá za srdce...

Rodina paní Júlíe Divácké z Mikulčic přišla během pár sekund o všechno. „Domek jsme si s manželem spravovali, byl to dům po mojí babičce, teda ještě prababičce. Jezdila jsem tam od malička, takže když měl jít k zemi, bylo to hrozné. Ale musíme jít dál. Jsme vděční za každou pomoc.“

Rodina Vališových budovala domeček v obci Hrušky spoustu let a bydlela v něm 11 let. Rodina má dvě holčičky, Anetku a Kateřinku. V době, kdy udeřilo tornádo, s nimi byla maminka sama doma... „Jsem šťastná, že máme svoje životy jen zázkamem. Zůstaly jsme ve spodní části a ve středu domu při nosné zdi, kde jsme se zachránily. Nikde jinde by to nebylo možné. Dole největší škody napáchal kontejner, který přiletěl ze vzdálenosti jednoho kilometru. Vyrázil přední nosnou zed' a celé podkroví vyletělo tlakovou vlnou od něj nebo v důsledku řádění tornáda,“ popisuje Kateřina Vališová. I této rodině jsme přispěli 150 tisíci korunami na obnovu jejich bydlení!

Hana a David Dlabajovi z Mikulčic nedávno nově zrekonstruovali domeček, který jim kompletně vzalo tornádo. Rodina se dvěma malými dcerkami jen zázkamem přežila. Dům byl určen k demolici a mladá rodina teď musí pro své holčičky postavit nový. I díky vám jsou k tomu blíží! Rodině Dlabajových jsme poslali 150 tisíc korun. Děkujeme, že nám pomáháte pomáhat!

Kateřina Klasnová

Foto: Václav Kovalčík

Ježíš a jeho vztah k přírodě

Z Nového zákona poznáváme, jaký je Ježíš vlnitý a laskavý ve svém vztahu k lidem. Ale jaký je Ježíšův vztah k přírodě a tvorům, kteří v ní žijí? Má Ježíš na své cestě záchranu a vykoupení člověka také na zřeteli přírodu a Boží tvory?

Z určitých náznaků Ježíšova příběhu v Novém zákoně a myšlenek z jeho učení se můžeme pokusit hledat na tuto otázku odpověď. Ačkoliv Ježíš vyrůstal ve městě Nazaretu, měl jistě blízko k přírodě, k zemědělskému způsobu obživy, rybolovu a vinařství. Je to patrné z jeho podobnosti, ve kterých se bohatě vyskytují různé rostliny, stromy i zvířata domácí i divoká. Ježíš měl na zřeteli celou zemi, jak to dokládá jeho modlitba Otče náš, kde zaznívá prosba „Bud' vůle tvá, jako v nebi, tak i na zemi“ (Mt 6,10). Celý svět je Bohem milován a Ježíš pro něj přišel, aby jej zachránil (J 3,16). V Novém zákoně je označován jako „prvorozený všeho stvoření“ (Ko 1,15).

S Ježíšem přichází mesiášský věk, který je zaslíbený ve Starém zákoně, například v proroctví Izajáše, kdy pokoj, smíření a harmonie zavládne i mezi znepřátelenými zvířaty (Iz 11,6; Iz 65,25). Podle některých biblických vykladačů se toto proroctví naplňuje již za

jeho pozemského života, kdy pobýval po svém křtu určitý čas na poušti mezi dravou zvěří (Mk 1,13).

V Ježíšově kázání na hoře se vyskytují výroky, kterými Ježíš obrací náš zrak k přírodě, konkrétně soustřeďuje naši pozornost na ptáky (Mt 6,26) a na polní lilie (Mt 6,28-30). Vždyť Bůh Otec se stará o zvířata a rostliny, aniž by konaly práci, s jakou se snaží lidé ustaraně zabezpečit svůj život. Poukaz na přírodu a její tvory nacházíme u starozákonních proroků (Jr 8,7) a v mudroslovné literatuře (Jb 12,7-10; Př 6,6). Člověk si může někdy vzít příklad i z tvorů a přírody, která je pozoruhodným Božím dílem. Zde nás Ježíš při pohledu na drobné létající ptáky a květiny vybízí k větší důvěře.

Jiný Ježíšův výrok pronesený v kázání na hoře, kde se o přírodě hovoří, je zaznamenaný v 5. kapitole Matoušova evangelia. Ježíš zde říká, že Bůh dává svítit

Pokračování na str. 3

Potřebujeme nové porozumenie viery?

Moderná doba s'ťažila prijatie viery z toho dôvodu, že radikálne zmenila ponímanie človeka. Prijatie viery v súčasnej situácii vyžaduje zmenu v hĺbke ľudskej existencie. Také zmeny sú dlhodobým procesom. Pretože človek ako dejinná bytosť má účasť na kultúrnych a náboženských dejinách, nemôže si osvojiť vieru inak, než spracovaním otázok a rôznych druhov námietok. Spojenie s Bohom vierou sa uskutočňuje vo svete, aj keď je nové a odlišné od sveta.

Viera nie je uzavretý, ale otvorený systém. Je preto nutné novo premyslieť tradičnú náuku o istote viery a o pochybovaní vo viere. „V našej dobe otrasov doterajších hraníc a istôt, kedy sa neochvejnosť rozpúšťa ako vločka na dlani, viera a pochybnosť musia kráčať spolu a navzájom sa podopierať, keď sa nechcú z toho úzkeho, chvejúceho

sa mostu, ktorý dnes nemôžu obísť, zrútiť do močiara fanatizmu alebo priepasti beznádeje“ (T. Halík).

Práve preto, že vierou je bytostne viera eschatologickej nádeje, musí sa neustále vystavovať kritike. V stretaní s inými svetovými názormi sa musí neustále snažiť preukázať, že jej patrí budúcnosť, pretože dokáže človeku budúcnosť otvoriť.

Je to teda viera, ktorá je sama na ceste, a ktorá musí neustále pozorne sledovať znamenia čias. Veriaci nie sú tí, ktorí sú vlastníkmí pravdy a sebaisto všetko posudzujú. Viera musí byť solidárna s tými, ktorí sa pýtajú a hľadajú. Musí sa dokonca preukázať ako inšpirácia k hľadaniu a otázkam. Smie byť nielen azylom bezpečnosti, ale musí aj vyvolávať tvorivý nepokoj (W. Kasper). Viera je poloha života, ktorú človek odkrýva a zakúša ako niečo, čo do ľudskeho života vstupuje ako výzva a nárok. „Systémy náboženských presvedčení sú šatníkom viery (...), náboženstvo stavia

Pokračování na str. 3

Karlu Flossovi je pětadevadesát

Křesťanský filosof a iniciátor ekumenických a mezináboženských kontaktů Karel Floss (*19. července 1926 v Hodoníně) se dnes dožívá v plné aktivitě myslí pětadevadesát let.

V roce 1945 maturoval na Slovanském gymnáziu v Olomouci. Poté pokračoval ve studiích na Filosofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně v oboru slovanská a klasická filologie a filosofie. Studium přerušil a vstoupil do domi-

nikánského řádu. Po absolvování ročního noviciátu a složení časných slibů pokračoval ve studiu filosofie na Filosofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. Souběžně v Řádu bratří kazatelů studoval průpravné dva ročníky směřující

k pozdějšímu teologickému studiu a kněžskému svěcení, k němuž však už nemohlo dojít.

V roce 1950 stihl ještě dokončit studium filosofie na univerzitě, ale v dubnu ho zastihla v Olomouci Akce K, což byla násilná likvidace 219 řeholních domů v celém tehdejší Československu, při níž bylo 2376 řeholníků umístěno do vybraných budov, kterým se pak říkalo koncentrační kláštery. S významnými představiteli komunit probíhaly procesy. Další kněží byli umístováni do farností v uprázdněném pohraničí. Novicové a bratří v období časných slibů byli odesláni domů a vyzýváni k uzavření manželství. Karel Floss byl napřed internován v Broumově a pak do konce roku 1953 sloužil u pomocných technických praporů. Po propuštění mu bylo zakázáno uplatnit se v humanitních oborech a mohl pracovat pouze jako

pomocná síla zemědělského výzkumu, knihovnictví a informatiky v Olomouci a Praze.

V šedesátých letech se podílel na ekumenickém semináři v koleji pro studenty evangelické teologie v Praze, v ulici V Jirchářích. Kromě studentů se neformálně účastnil širší okruh zájemců. V atmosféře připravené 2. vatikánským sněmem církve římskokatolické (1962-1965) tam diskutovali evangelici reprezentovaní zejména Ladislavem Hejdánkem a Milanem Balabánem s katolíky, laickým filosofem fenomenologické orientace Jiřím Němcem a dominiánským knězem, scholasticky zaměřeným Metodějem Habánem. Karel Floss přemostoval mezi filosofii orientovanou na Tomáše Akvinského a novou orientací inspirovanou koncilem. Za jádro filosofie pokládá metafyziku, resp. ontologii, v níž ovšem znovu připomíná ve

scholastice zapomenutý Tomášův existencialismus. Pro Tomáše Bůh je ipsum esse subsistens. Pod veškerým pobýváním je samotné bytí. Nikoli bytí, nýbrž bytí jako sloveso. Bůh je spíše děj než věc. Je čirým aktem. Takto orientovaní tomisté ukazují, že na Tomáše Akvinského se nevztahuje výtky německého existenciálního filosofa Martina Heideggera, že filosofie zapomněla na bytí.

S tomášovským základem se Flossovi pojí promyšlení dějinnosti křesťanské zvěsti. Tématem metafyzického myšlení tohoto druhu se stává čas. Křesťanskou trojiční teologii filosoficky vykládá jako cestu od statického monismu k nábožensky a filosoficky legitimnímu pluralismu. V samotném Bohu spatřuje základ sdílené mnohosti. Činí triadismus pokládaný za doménu teologie filosofickým tématem a v tomto

Dokončení na str. 4

Cyklo-meditační

Jestliže ti tvůj Bůh přichází na pomoc a vytahuje tě z každé šlamastyky, do níž jsi ve své naivitě opět zabředl - řekl mi pastor při našem posledním duchovním rozhovoru - je načase, aby ses už začal poohlížel po skutečném Bohu.

Ale já zamával na pozdrav a nasedl na kolo, abych rychle dojel na tržišti, kde jsem nechal stát svůj nový bicykl bez dozoru a vydal se nakupovat s papírkem poznámek a seznamem potřebného zboží, až jsem naplnil dvě velké tašky a obtížen svými nákupy se vydal domů. Na svůj šlapací zázrak jsem si vzpomněl až k večeru a hned se hnul na tržiště s neblahou předtuchou, že mi ho někdo mezitím jistě ukradl.

Ale kolo bylo kupodivu přesně tam, kde jsem ho nechal odpoledne stát. V návalu radosti jsem pospíchal do blízké svatyně, abych se svěřil pastorovi a Bohu poděkoval, jak mi můj chromovaný zázrak pohlídal. Jenže jsem z chrámu vyšel a s úžasem zjistil, že mezitím zmizelo! Prostě nějaký syčák nelenil a teď na mém kole odjel.

Neštěstí mohou přinést nejen zármutek, ale i růst a Osvícení - podotkl pastor na schodišti kostela a osušil mi slzy na tváři. - Pták měl svůj úkryt v uschlých větvích stromu, který stál uprostřed rozlehlé pusté plániny - vyprávěl k mému poučení. Jednou prudký víchř strom vyvrátil, a tak musel ubohý pták letět stovky mil, aby si našel nový úkryt, až nakonec dorazil k celému háji stromů a všechny byly obtěžkány sladce vonícím ovocem. - A pastor po chvíli dodal - Kdyby uschlý strom přežil, nic by ptáka nepřimělo, aby se vzdal svého bezpečí a odletěl.

Že mě to hned nenapadlo - plácl jsem se do čela - děkuju za tvá moudrá ptačí slova, sbohem, pastore - a utíkal horem pádem k domovu, kde se mi podařilo ještě ten večer přemluvit tatínka, aby nám už konečně koupil tak dlouho slibované nové auto.

Zázrak je událost, která tvoří víru - pravil kdysi G. B. Shaw - taková je podstata a účel zázraků. Těm, kteří je sledují, mohou připadat krajně podivuhodné a těm, kteří je provádějí, krajně jednoduché. To není rozhodující. Pokud posilují nebo tvoří víru, jsou to, přátelé dnešního cyklo-meditačního soustředění, právě zázraky.

ThDr. Jan Schwarz
NO Bratislava

Z kazatelského plánu

13. neděle po svatém Duchu

Jak dobré je vzdávat Hospodinu chválu, tvému jménu, Nejvyšší, pět žalmy, hlásat zrána tvoje milosrdenství a v noci tvou věrnost. (Žalm 92,2-3)

První čtení: Jozue 24,1-2a.14-17.18b

Tužby pro dobu po Duchu svatém (IV):

2. Abychom podle zděděné víry každého dne žili a navzájem si odpouštěli, modleme se k Hospodinu.

3. Abychom po chlebu z nebe a kalichu spásy toužili a za ně děkovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku Hospodine, děkujeme ti, že svůj lid sytíš slovy věčného života. Pomoz nám správně se rozhodovat a rozlišovat mezi dobrým a zlým! Osviť nás, Bože, svým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení (varianta I): Efezským 6,10-18

Druhé čtení (varianta II): Efezským 5,25-33

Evangelium: Jan 6,56-69

Verš k obětování: Žalm 86,4

Verš k požehnání: Jan 6,63b

Modlitba k požehnání

Panovníku Hospodine, zachraň nás uzdravující silou své lásky! Ved' nás, abychom se ti libili ve všem, co děláme. Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 77, 86, 87, 64, 104, 116, 185

Nad Písmem

Jedno ptáče a mnoho rozhodnutí

Jan 6,56-69

Dobrušská fara má velkou zahradu, jsou na ní ušlechtilé dřeviny, ale i mnoho lísek. Krásných, rozrostlých, keřovitých. V jedné takové bujné lísce měla hnízdo kosice. Hnízdo bylo pevné, velké, na vysoké větvi ve svahu, jenže pod tou větví je betonový dvorek. Minulý týden v noci přišla velká bouřka, větve se kymácely a o hnízdo s malými ptáčátky jsme měli strach. Přežijí? Nevypadnou?

Ráno se ukázalo, že vše je v pořádku a kosice opět vyzpěvuje. Dva dny na to, v sobotu dopoledne, nečekaně v jeden moment tři ptačí holátka z hnízda vypadla. Vystrčila je sama matka nebo kukačka? Nevím. Byly to poměrně velké rychle za sebou jdoucí rány, když ptáčata padala na beton. Dvě zemřela rovnou, třetí leželo na zádech a pravidelně se mu zvedala hrud'. Moje děti byly u toho a vše sledovaly. A teď máte tři možnosti – buď sledovat, jak ptáče pomalu dodýchává, protože je podchlazené, nebo jeho trápení ukončit, a nebo se pokusit o jeho záchranu. Děti na vás v úzkosti hledí, zvolíte tedy třetí možnost. Vzala jsem ho do kuchyně, zahřívala jeho studené zkřehlé tělo, dala jsem mu napít a ptáče pookřálo. Dětská radost se probouzela a už si plánovaly, jak budou mít ptáčka, který za nimi bude všude létat. Asi po dvou hodinách ptáče přeci jen zemřelo. Byla to zvláštní chvíle – celou dobu mělo oči splepené, pak je najednou malinko pootevřelo a ty oči byly krásné, takové kosi černé korálky. A pak přestalo dýchat. Pamatuji si ten moment, držela jsem ho v dlaních, bylo křehounké, podívalo se na svět a zemřelo s poprvé otevřenými očima.

Kristus v Janovi říká: „Co dává život, je Duch, tělo samo nic neznamená. Slova, která jsem k vám mluvil, jsou Duch a jsou život.”

Poprvé jsem se svým ptáčetem zažila ten okamžik, kdy si nejste jisti, zda to tak je, ale zároveň pak přesně víte, že vám v rukou leží už jen tělo. Bez ducha.

Jan má na mysli jiného Ducha. Toho, který ožívuje pro život věčný. A podle tohoto oddílu to vypadá, že i my máme možnost volby, možnost rozhodnutí, zda tohoto Ducha přijmout či ne. Začneme tedy od začátku.

V prvním čtení z knihy Jozue je kladená izraelskému lidu otázka: „Komu chcete sloužit: zda božstvům, kterým sloužili vaši otcové..., nebo božstvům Emorejců, v jejichž zemi sídlíte?” Izrealci mají v tuto chvíli za sebou zkušenost s putováním přes poušť, bojem, Božími zázraky, a došli do země, která jim byla přislíbena. V tuto chvíli je jim Jozuem představen způsob, jakým tady mají žít. „Dávejte si pozor, abyste se nekláněli cizím bohům,” nabádá je. Je to poslední kapitola z této knihy Jozue, on za chvíli zemře, oni mají čerstvou zkušenost se splněním Hospodinových slibů. Vždyť po mnoha desetiletích dorazili do země, která jim byla dána!

Než Jozue umírá, otevřeně se jich ptá: „Koho chcete mít za boha?” „Hospodina, Boha našich otců,” odpovídají.

Rozumíme tomu. Něčím si prošli, nebylo to jednoduché, Hospodin jim pomohl a oni chtějí být s ním. Mají s ním čerstvou zkušenost. Co je zarážející, je reakce Ježíšových učedníků o mnoho knih dál. Také mají s Kristem zkušenost a také poměrně nedávnou. Viděli ho kráčet po vodě, utišit bouři, rozmnožit chleba a ryby pro tisíce lidí, a stále jakoby to nebylo dostačující. Když ho slyší kázat v synagoze, pohoršují se poměrně silnými slovy. „Kdo tu může poslouchat?”, ptají se. „Těžká řeč,” překládají kraličti. „Hrozná!”, zvolil ekumenický překlad.

Pravda, Ježíšova slova nebyla nic lehkého. „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm.”

To je představa, která i nám může trochu orosit čela. Nedivme se proto učedníkům, kteří tato slova mohli vnímat mnohem intenzivněji než my. Ještě v době Nového zákona byla krev brána jako nositelka života a místo, kde sídlí duše, nehledě na to, že v dřívějších dobách se teplá krev pila za účelem rozmnožení životních sil. Problém s krví teď ponechme stranou a všimněme si toho, co se dělo dál. Skupinka učedníků reptá a on je vyzývá: „Nad tím se urážíte?... Co dává život, je Duch, tělo samo nic neznamená. Slova, která jsem k vám mluvil, jsou Duch a život. Ale někteří z vás nevěří.” I přes to, kolik toho s ním zažili, nevěří.

Tak odešli. Nevíme, co s nimi bylo dál. Nevíme, zda se po jeho ukřižování nevrátili, neznáme jejich příběh, jen víme, že ho v tuto chvíli opustili a už s ním nechodili. Volili jinak. V protikladu vůči nim stojí Petr a vyznává: „Ty máš slova věčného života. Kam bychom jinak šli?” I Petr volí. Volí život, volí dobře. Pro mne je však překvapivá zmínka o těch, kteří volili jinak. O těch, kteří odešli. Že i přes svou zkušenost s Kristem řekli ne. Nic není jednoduché, nic není černobílé. Proč se ta zmínka vůbec do Písma dostala? Říká se, že o tom, kým jsme, hovoří nejlépe rozhodnutí, jaká činíme.

Je to podobné jako s mým ptáčetem. Měla jsem svobodu volby v tom nechat ho tam ležet, nebo ho zkusit zachránit. Stejně tak měli svobodu volby učedníci – nechat to ležet a odejít, nebo se zkusit zachránit. Někdy se pustíme do něčeho, co je nad naše síly. Nevyjde to, bolí to. Někdy se rozhodneme špatně, ale důležité je, že můžeme mít svobodu volby. Právě víra potřebuje kromě zkušenosti i svobodu.

Erika Oubrechtová

Prosíme tě, Pane, pomáhej nám dobře se rozhodovat, pomáhej nám volit život a ne smrt, a pomáhej nám rozumět i být s těmi, kteří volí jinak. Amen.

Ježíš a jeho vztah k přírodě

Dokončení ze str. 1
slunci na dobré i zlé a déšť sesílá na spravedlivé i nespravedlivé (Mt 5,45). Může to znít jako provokativní tvrzení, které vyvolává otázky, zda je Bůh opravdu spravedlivý a zda není lhostejný k dobru a zlu. To, co však zde chce Ježíš především sdělit, je, že dary přírody jsou pro všechny a Boží láska se projevuje vůči všem (Ž 145,9). Boží dobrota se projevuje vůči všem bez rozdílu, ať jsou dobrými nebo špatnými. Kdo z nás však může tvrdit, že je tím dobrým a ti druzí jsou špatní? Ježíš v pohledu na přírodu ukazuje, že Bůh Stvořitel – jeho i náš Otec – je živitelem svého stvoření. Ježíš vnímá v přírodě Boží blízkost, přítomnost a působení projevující se v zářaku růstu (Mk 4,27) i v promyšlené vzájemnosti stvoření, kdy vyrostlé stromy poskytují domov jiným tvorům (Mk 4,32). Proto se Ježíš dívá na přírodu radostně a má radost z jejích mno-

hých požehnaných darů. Zná sice obě stránky přírody – dobrou i zlou, ale dává přednost té dobré. Dokáže se také z jejích darů – včetně vína – s druhými srdečně a vděčně radovat. V tom spočívá jeho odlišnost od asketicky zaměřeného Jana Křtitele (Mt 11,18-19; L 7,33-34).

Nejen chrám (L 2,49), ale právě příroda byla pro Ježíše místem rozhovoru s jeho nebeským Otcem. Ze svědectví Nového zákona Ježíš vyhledával opuštěné místo bez lidí, aby se tam modlil (Mt 14,13; Mk 1,35; L 4,42; L 5,16). Vedl modlitební rozhovor s Otcem na hoře (L 9,28) i v zahradě pod olivovými stromy (Mt 26,36). Naznačme ještě Ježíšův vztah ke zvířatům. Z jeho podobenství o ztracené ovci je zřejmý jeho laskavý a citlivý přístup ke zvířeti (L 15,3-6). Když vjížděl do Jeruzaléma, tak neodělal matku od oslátky (Mt 21,7; srov. Dt 22,6). Razantně může naopak působit jeho jednání v jeruzalémském chrámu, kdy vyhnal zvířata i s prodejci (J 2,14-15). Na zvířata použil dokonce důtky z provázků. Ale tímto „vyhnáním“ zvířat předznamenal konec zvířecích obětí, které byly spojeny se starozákonní židovskou bohoslužbou. V křesťanské bohoslužbě již nejsou oběti zvířat přinášeny, ale předkládají se na stůl plody země z obilí a vinné révy, kterými je znázorňována Ježíšova jedinečná oběť a jeho dávající se láska, do níž je zahrnut každý jednotlivý člověk, ale i celá země a celé stvoření.

Tomáš Butta

Auch uns hast Du

das Paradies verheißan

Také nám jsi zaslíbil ráj. (Vydáno při příležitosti Katolických dnů 1992 v německém Karlsruhe. Vyd. pracovní skupinou proti pokusům na zvířatech.)

Potrebujeme nové porozumenie...?

Pokračování ze str. 1
a integruje lidský svět – viera prekračuje hranice.“ „Náboženstvo je domov, do ktorého sa človek rodí – viera je však vecou voľby, rozhodnutia, slobodnej odpovede na povolanie – a vydanie sa na cestu,“ vysvetľuje Halík. Je důležité, aby si na nás kresťanov a na našu vieru v Boha mohli ľudia „siahnuť“. Kto príde v živote do styku s veriacim člove-

kom, by mal mať možnosť „zakúsiť“ Boha. Preto neplatí námietka, že skôr než sa môžem obrátiť k druhým, musí byť moja viera pevná a istá. Je isté, že viera musí byť úprimná, opravdivá. Preto nemusím vôbec skrývať svoje zápasy a pochybnosti, svoje problémy a strach. Aj sám Ježíš nám ich dal poznať. Práve ony sa môžu stať misionárskym svedectvom, keď všetko, aj tieto temné stránky

svojho života, dokážeme zničiť a prekonať vo svetle Božieho oslovenia.

Nemusíme svojim neveriacim súčasníkom Boha dokazovať, ale musíme im pomôcť, aby toho Boha vytušili. Možno je našej generácii táto súčasná „kríza viery v Boha“ určená preto, aby sme my sami mohli hlbšie vniknúť do Ježíšovej viery v Boha (J. Wanke).

Štefan Šrobár

Spolek přátel kostela sv. Václava na Zderaze

Nové Město z temné strany

pořádá procházku s průvodcem Karimem (známém ze sociálního podniku Pragulic) o odvrácené straně pražského města.

v neděli 5. září v 15 hodin
sraz u Tančící kašny na Senovážném náměstí.

Prosíme o přihlášení se předem na adrese tomas.novak@ccsh.cz
Po přihlášení dostanou účastníci bližší instrukce

A. de Saint-Exupéry:

Má samota mne, Pane, někdy mrazí

A v poušti samoty si žádám nějakého znamení.
Tys mne však poučil. Pochopil jsem, že jakékoli znamení je marnost, neboť kdybys byl z mé roviny, nenutil bys mne růst.
A co bych si, Pane, počal se sebou, tak jak jsem?
A proto jdu a vznáším modlitby, na něž není odpovídáno, a jsem tak slepý, že se musím řídit jen slabým teplem na uvadlých dlaních,
ale tebe, Pane, přesto chválím, že mi odpovídáš, neboť kdybys našel, co hledám, už bych se nemusel uskutečňovat.
Kdybys v podobě archanděla vykročil prostě sám od sebe k člověku, byl by člověk dovršen. Přestal by řezat prkna, kovat hřebíky, starat se o nemocné. Přestal by zametat pokoj i zbožňovat svou milou.
Kdyby tě, Pane, mohl nazít, chtěl by ti potom vzdávat hold lásky tou tápavou oklikou skrze lidi?

Dopis pro přátele!

Léto budiž pochváleno za dar světla a tepla. Za pozvání ze sebe k řekám a cestám kolem pastvin, lesů, hor a pobřeží. Zdá se, že jsme ve skutečnosti jemně lákáni do nádherné pasti. Vycházíme totiž k sobě samým, aniž bychom měli „tušení“.

Latinské „recreatio“ znamená znovu-stvoření. Pouze ve spojení opuštěme jeskyně malomocných, kteří stále „něco nemohou“, obilné hroby „uzavřenosti“ a augiášovy chlívky „falešné moci a slávy“. Můžeme pohlédnout s důvěrou na svůj stín, ten provždy odmítaný dar, neboť v něm je zároveň skryt poklad, který není určený nám, ale všemu a všem.

Recreatio znamená odvalu přiznat si, že potřebuji obnovit síly. To zřetelně souvisí i s našimi „chybami“ a vinou, tedy s místy, jež nás ochromují tím, že je vytěsňujeme. Ezo náboženství popírá jakoukoliv vinu, a s ní i souvztažnost ke skutečnosti, že svět je zraněný také v nás. Ježíš s vinou pracuje jako s darem. Používá ji jako lék, který působí nejen v nemocném, ale i v jeho okolí.

Ježíš nikomu nelže do očí a nic nekulatí smrkovým papírem. Vnímá vinu jako vážné zranění – trauma (úraz), jako spoluúčast na životě jako takovém. Nikoho z těch, kteří se na něj obracejí, neodmítá, ale pojmenovává místo, jehož se hodlá dotknout. Místo zranění je bolestivé jako každý jiný úraz. Bojíme se a stydíme, nicméně „záchranná akce“ už je v plném proudu. Neexistuje biblický příběh, kde by nakonec nebyl ospravedlněn ten, kdo chyboval – jednoduše proto, že je upřímný, říká františkán Richard Rohr. Jákob, marnotratný syn, cizoložná žena, celník v chrámu, lotr na kříži a všechny další příběhy jsou toho svědectvím. A věřím, že stejným svědectvím se stává i váš život.

Když Ježíš mluví o trámu a tříse v oku, pak mluví o tom, že vidíme-li správně, i náš život se začne uzdravovat! Vidět správně předpokládá, že denně budeme odpouštět. V Bhagavadghitě nasloucháme tomuto rozhovoru: Ardzuna se tázal: „Ale, Kršno, co tak silně nutí člověka k tomu, aby porušoval zákon, třeba i proti své vůli?“ Vznešený odpověděl: „Je to žádost, je to hněv, rodící se z vládychtivé vášně, z lačné chtivosti a z temné nevědomosti, která je úhlavním nepřítelem lidstva.“ Ze stejného místa stále Ježíš opakuje „Kdo má uši k slyšení, slyš.“ Ježíš si je vědom velmi dobře zaplazenosti duchovních vůdců i slepoty a hluchoty (nevědomosti) nás všech.

Zdravá spiritualita říká, že počátkem zla je nevědomost a odmítání přítomnosti. Zároveň taková spiritualita nabízí cesty, kterými provází ven z tohoto uvěznění (nikoliv poučováním, ale společnou cestou – sdílením). V kředu to nazýváme „sestoupil do pekel...byl vzkříšen.“

A nyní k pro mne nejtěžšímu, které popisuje Walt Whitman: „Jsem rozporuplný. Jsem rozmanitý. Mám mnoho podob.“ K tomu, co potřebuje denní modlitbu a odpouštění: „Tehdy přistoupil Petr k Ježíšovi a řekl mu: „Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru?...“ Ježíš mu odpověděl: „Pravím ti, ne sedmkrát, ale až sedmdesátkrát sedmkrát.“ (Mt 18,21-22) V místě znovustvoření mohu s klidným srdcem vyjádřit, že i já jsem hoden úcty ve své rozporuplnosti, a odpustit sobě i druhým. S tímto místem mám potíže. Totiž, že i toto malé „já“ je také hodno lásky ve své roztržitosti. Že si je vědomo svých darů, jakkoliv se mu zdají nedokonalé, ztracené nebo neuskutečnitelné. Jakkoliv zamrzám v pocitech viny a nedostatečnosti, v nějaké z forem destrukce. Opravdu máme zapotřebí se modlit biblickou modlitbu sv. Bartimaa „Ať vidím!“ Mnohokrát se musím sehnout ke svým malým darům (slézat tisícero žebříků - jak říká Jung), abych spatřil, že jsem součástí jediného a velkého daru. Umím se dívat jinak než ostatní? Dovedu milovat lidskou slabost v jejím zranění? Zvládnou kreslit světlo? Dokážu být přímý k sobě? Tuším, že ano, že to jsou mé dary, a mnoho jiných nevidím nebo se jich stále ještě bojím (zakopávám je raději pod zem - Mt 25,18).

Spatřuji docela jasně ty vaše. Umíte být, povznést se, malovat a psát, ovládnout několik jazyků, dovedete upéct jahodový dort, cvičit, přemýšlet matematicky, jste ochotni darovat pro druhé. Každý člověk dostal tolik hřiven, a každý má tolikero potíží s jedinou vteřinou svého života! V tomto místě máme zapotřebí nejvíce odvahy a laskavosti. Totiž odvahy sebe-překračování a stálého odpouštění (Mt 6,12,14). Ano. Léto budiž pochváleno.

bratr Filip

Zprávy

SETKÁNÍ MLADÝCH CÍRKVE ČESKOSLOVENSKÉ HUSITSKÉ
A JEJICH PŘÁTEL

VZHŮRU NA DRINK!

17. - 19. ZÁŘÍ 2021

HRADEC KRÁLOVÉ

WORKSHOPY · DIVADLO · KONCERT · PŘÁTELSTVÍ
INSPIRATIVNÍ HOSTÉ · MODLITBY S KAPELOU
OSOBNÍ VÝZVY · DISKUSE · POVZBUZENÍ

**„VZHŮRU, KDO ŽÍZNÍTE,
POJĎTE K VODÁM!“**

IZ 55.1A

QR kód

WEB: SETKANI-CSSH.CZ
IG: @SETKANIMLADYCHCSSH
FB: MLADÍ CSSH

Z ekumeny

Karlu Flossovi je pětadevadesát

Dokončení ze str. 2

smyslu lze o něm mluvit jako o křesťanském filosofovi, i když filosofie obvykle nárokuje nezávislost na teologii.

V prostředí jirchářských seminářů se tématem kolem roku 1968 stal rovněž dialog křesťanství s marxismem. Ten probíhal zejména z iniciativy francouzského euromarxisty Rogera Garaudyho v západní Evropě. Z českých marxistů v šedesátých letech minulého století o něj jevíli zájem zejména Milan Machovec a Vítězslav Gardavský. Karel Floss sleduje i tuto linii uvažování.

V 80. letech minulého století Floss absolvoval na Univerzitě Karlově postgraduální studium aplikované logiky. Souběžně pořádal v Olomouci spolu se svým mladším bratrem Pavlem (*1940), posléze profesorem filosofie na olomoucké univerzitě se zaměřením na středověkou a renesanční filosofii, bytové semináře.

Od roku 1990 se Karel Floss mohl naplno věnovat akademické činnosti. V té době začal pracovat na Filosofické fakultě Univerzity Palackého, na Katedře filosofie nejprve jako odborný asistent, od roku 1991 jako docent. Přednášel především dějiny antické a středověké filosofie, metafyziku a řeckou a latinskou filosofickou terminologii. S kolektivem spoluautorů se podílel na vydání nového českého Filosofického slovníku (Olomouc 1995; celkem 295 hesel převážně z antické a středověké filosofie).

V letech 2005–2011 působil ve výzkumném Centru pro studium patristických, středověkých a renesančních textů (společné pracoviště Univerzity Palackého, Masarykovy univerzity a Akademie věd ČR), v jehož rámci přeložil spis Tomáše Akvinského *De potentia* (O Boží moci) a podílel se na organizaci mezinárodních konferencí *Pojetí „přirozenosti“* (2007), *Koncepce člověka* (2009), *Svoboda rozhodování v dějinách a současnosti filosofie* (2011); též mezinárodního pracovního semináře *K dějinám a současnosti kosmologie* (2008).

Ve volbách v roce 1996 se stal senátorem za Kutnou Horu. Kandidoval za Českou stranu sociálně demokratickou. Ve druhém kole porazil občanského demokrata Iva Šance s 53,07 % hlasů. Pracoval ve výboru petičním, pro lidská práva, vědu, vzdělávání a kulturu. Do prvního zvoleného senátu podle ústavy České republiky účinné od 1. ledna 1993 bylo zvoleno všech 81 senatorů, avšak ve třetině obvodů na dvouleté, v dalších na čtyřleté nebo šestileté funkční období. Floss se stal senátorem na období dvouleté a v roce 1998 již nekandidoval. Rozhodl se dát přednost akademické práci. Inicioval však vznik Křesťansko-sociální platformy ČSSD.

Svůj senátorský plat vložil do Nadace Světový Étos – Centrum Prokopios se sídlem v Sázavě, historicky spojené s českým světcem Prokopem. V Sázavě se manželé Irena a Karel Flossovi usadili. Nadace navázala na dřívější vzdělávací a ekologické centrum a s přispěním tehdejšího vedení města podporovala Letní filosofickou školu probíhající vždy v první půlce července. Účastníci dopoledne pracovali fyzicky pro město Sázava, odpoledne a večer probíhaly přednášky, semináře a debaty. Část programu byla věnována mezináboženským vztahům a další etapa pak vybraným filosofickým tématům. Souběžně probíhala Škola vidění podporující amatérskou malířskou tvorbu. Dnes probíhá Letní filosofická škola nezávisle na nadaci na jiném místě.

Cílem nadace je vychovávat vzdělané, nezištné a statečné osobnosti, které jsou potřebné pro zdárný rozvoj svobodné společnosti. Kromě dvou desetiletí Letní filosofické školy z okruhu správní rady Nadace a dalších spřízněných osobností vzešla řada původních a přeložených publikací. Významné bylo zaměření na původně německé hnutí Weltethos, které podnítil Flossův o dva roky mladší současník, původem švýcarský teolog Hans Küng (1928–2021), který většinu svého tvůrčího působení spojil s německým Tübingen.

S Flossovým podstatným přispěním byla zpřístupněna díla Künga a jeho kolegů českým čtenářům od útlé programové brožury *Světový étos*: projekt, která snad vyšla v češtině r. 1992 jako první překlad do jiného jazyka, po shrnující Küngovu publikaci *Světový étos pro politiku a hospodářství* (2000). Celkem doposud vyšlo v češtině 21 Küngových spisů.

Ivan Štampach
info.dingir.cz

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Petrovo vyznání

Tajenku získáte, pokud z textu J 6,60-71 vypíšete písmenka podle tohoto klíče: první číslo je číslo verše, druhé je slovo v tomto verši a třetí písmenko z tohoto slova. Postupujte po sloupcích.

67,2,3	66,8,3	63,9,6
64,5,2	69,12,1	64,6,5
65,8,3	67,5,2	65,6,6
66,1,1	60,17,7	60,4,8
60,16,1	62,1,2	

Řešení z minulého čísla: Obrácená hlava; kříž na kalichu; čárky na chlebu; menší chléb v ruce; záhyb na plášti.
Jana Krajčířiková

Ludmila v Senátu

Jako matku, vychovatelku, babičku a také pramáti českých panovníků a kráľů představí svatou Ludmilu v úterý 14. září konference Svatá Ludmila jako most mezi staletými i generacemi, kterou pořádá Senát. V pátek 10. září oslavy 1100. výročí mučednické smrti babičky svatého Václava zahájí na parlamentní půdě koncert Symfonického orchestru hlavního města Prahy FOK ve Valdštejnském paláci. Senátní část oslav v pátek novinářům představili místopředsedkyně Senátu Jitka Seitlová, místopředseda Senátu Jiří Oberfalzer, senátorka Šárka Jelínková a ředitelka spolku 1100 let sv. Ludmily Miroslava Janičatová.

Vývrcholením oslav 1100. výročí mučednické smrti jedné z patronek českého národa, které začaly v květnu, bude národní pouť 18. září v Tetině na Berounsku.

dle www.krestandnes.cz

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6

Redakce: Vedoucí redaktorka ThDr. Klára Břeňová, redaktoři: Mgr. Josefina Hudcová, Mgr. Ervin Kukuczka, grafik Milan Udržal; tel.: 220 398 107, e-mail: cesky.zapas@ccsh.cz

Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků. Tisk: Grafotechna. Distribuce: ADLEX, spol. s r.o. Xaveriova 1888/45, Praha 5 150 00

Předplatné: Mgr. Dagmar Pišová, tel.: 220 398 117, e-mail: prodejna.blahoslav@ccsh.cz. Reklamacce: tel. 220 398 117

